

1150 Laguner *

Livsmiljötypens namn på engelska: *Coastal lagoons

Svenskt utförligt namn på livsmiljötypen: Kustnära laguner

Framtagen av	Fastställd av	Datum	Status
HaV med stöd av SLU Artdatabanken	Havs- och vattenmyndigheten	2026-06-15	Fastställd (ersätter tidigare versioner)

Beskrivning av livsmiljötypen

Beskrivning enligt Interpretation Manual ¹

Lagoons are expanses of shallow coastal salt water, of varying salinity and water volume, wholly or partially separated from the sea by sand banks or shingle, or, less frequently, by rocks. Salinity may vary from brackish water to hypersalinity depending on rainfall, evaporation and through the addition of fresh seawater from storms, temporary flooding of the sea in winter or tidal exchange. With or without vegetation from *Ruppia maritima*, *Potamogeton*, *Zostera* or *Chara* (CORINE 91: 23.21 or 23.22).

- Flads and gloes, considered a Baltic variety of lagoons, are small, usually shallow, more or less delimited water bodies still connected to the sea or have been cut off from the sea very recently by land upheaval. Characterised by well-developed reedbeds and luxuriant submerged vegetation and having several morphological and botanical development stages in the process whereby sea becomes land.

- Salt basins and salt ponds may also be considered as lagoons, providing they had their origin on a transformed natural old lagoon or on a saltmarsh, and are characterised by a minor impact from exploitation.

Plants: *Callitriche* spp., *Chara canescens*, *C. baltica*, *C. connivens*, *Eleocharis parvula*, *Lamprothamnion papulosum*, *Potamogeton pectinatus*, *Ranunculus baudotii*, *Ruppia maritima*, *Tolypella nidifica*. In flads and gloes also *Chara* ssp. (*Chara tomentosa*), *Lemna trisulca*, *Najas marina*, *Phragmites australis*, *Potamogeton* ssp., *Stratiotes aloides*, *Typha* spp.

Animals: Cnidaria- *Edwardsia ivelli*; Polychaeta- *Armandia cirrhosa*; Bryozoa- *Victorella pavid*; Rotifera - *Brachionus* sp.; Molluscs- *Abra* sp., *Murex* sp.; Crustaceans- *Artemia* sp.; Fish- *Cyprinus* sp., *Mullus barbatus*; Reptiles- *Testudo* sp.; Amphibians- *Hyla* sp.

¹ Interpretation Manual of European Union Habitats, EUR 28. Kan laddas ner från <https://circabc.europa.eu/ui/group/3f466d71-92a7-49eb-9c63-6cb0fadf29dc/library/37d9e6d9-b7de-42ce-b789-622e9741b68f/details>.

3) Corresponding categories :German classification : "0906 Strandsee", "240601 Brackwassersee im Ostseeküstenbereich".

4) Saltmarshes form part of this complex.

Beskrivning av livsmiljötypen i Sverige

Laguner utgörs av grunda, kustnära vattenområden vars salthalt och vattenvolym kan variera. Lagunerna är separerade från havet, helt eller delvis, av sandbankar, grus, sten, ler, tät vegetation eller bergformationer som klippor, ofta i form av trösklar. Det begränsade vattenutbytet gör att salthalten kan variera beroende på nederbörd, avdunstning, samt inflödet av havsvatten. Livsmiljötypen kan bestå av en mosaik av biotoper med eller utan vegetation. Laguner värms snabbt upp på våren och utgör en viktig livsmiljö för exempelvis kransalger, ålgräs, natingar och nateväxter med flera, lekplats för många fiskarter och viktiga häcknings- och rastplatser för fåglar.

Laguner har bildats och nybildas kontinuerligt över tid genom landhöjning och längs rörliga kuster med erosion och deposition i samverkan. *Laguner vid rörliga kuster* bildas då vandrande sand- eller grusrevlar innesluter grunda avgränsade vattenförekomster under längre eller kortare tid. Mynningen och även lagunen kan förändras i storlek över tid. *Landhöjningslaguner* förekommer i de delar av Östersjön där landhöjning pågår. Dessa uppvisar ett antal successionsstadier med avseende på topografi och vegetation i utvecklingen från havsbotten till fast mark (Munsterhjelm, 1995). Tre av dessa successionsstadier ingår i livsmiljötypen:

-*Flada* som har en tydlig tröskel och ett något begränsat vattenutbyte. Vegetationen i vågskyddade delar är ofta omfattande.

-*Gloflada* kännetecknas av ett starkt begränsat men kontinuerligt vattenutbyte. Mynningen är grund och tröskeln ofta igenvuxen. Vass och säv växer längs stränderna. Öppen vattenyta finns oftast.

-*Glo* utgör det sista stadiet och är i princip helt avsnörd från omgivande vatten och vattenutbyte sker endast vid högvatten eller kraftig blåst då vatten kan skölja in. Vegetationen är ofta omfattande.

Även *lagunartade vikar med smalt sund* utgör livsmiljötyp då den liknar en flada men är förbunden med havet via ett smalt sund utan tröskel.

Högvattenståndslinjen är vanligen gränsen mot land, men livsmiljötypens avgränsning beror även på omgivande topografi och frekvens av vattenutbyte med omgivande havsmiljö och dess påverkan, varför laguner, exempelvis vissa glon, kan förekomma även ovanför högvattenståndslinjen. Avgränsning mot öppna havet sätts vid trösklarnas eller mynnings yttre kant. Storleken och djupet hos laguner varierar beroende på topografi, men generellt minskar storleken och djupet med successionen för *landhöjningslaguner*.

Regional variation inom Sverige

Kustnära laguner förekommer längs hela den svenska kusten. I norra och mellersta Östersjön från Bottenviken till Blekinge, särskilt i skärgårdsområdena, är förekomster av landhöjningslaguner i olika successionsstadier vanliga då grunda vattenområden och havsvikar med tiden grundar upp, får trösklar och blir allt mer avsnörda och isolerade från omgivande hav (Munsterhjelm, 1995). Artsammansättningen varierar tydligt med rådande salthaltsgradient i svenska vatten. För laguner tillkommer även en lokal salthaltsvariation utifrån förutsättningarna för vattenutbyte med omgivande havsområde. I Östersjön saknas större tidvatten men har

betydande vind- och lufttrycksbaserade vattenståndsvariationer. Därför är de lokala topografiska, hydrologiska (även marinhydrologiska) förutsättningarna viktiga för livsmiljötypen. Amplituden i vatteståndsvariationerna varierar geografiskt, varför högvattenståndslinjen (medel av högsta havsvattenståndet under en tidsperiod) måste utgå från den lokala vattenståndsvariationen, men också utifrån exponering för vind och vågor. Havsvattenpåverkad artsammansättning kan vara svår att påvisa i livsmiljötypen, särskilt längs Bottenvikens kust.

Förflada, som utgör det första successionsstadiet, är ett förstadium till lagun och ingår inte i livsmiljötypen då grundförutsättningen med ett begränsat vattenutbyte inte uppfylls. Detta då förflada är större, öppnare och djupare än följande stadier och tröskeln inte resulterar i ett tillräckligt begränsat vattenutbyte. Det andra stadiet, flada, har ett betydligt mer begränsat och långsamt vattenutbyte med omgivande vatten, vilket minskar än mer med följande successionsstadier. Efter glostadiet, när kontakten med havet helt har brutits, utvecklas lagunen till en glosjö, myr eller ett kärr. Under vissa omständigheter kan den även utvecklas till en kransalgssjö.

Laguner i olika stadier av landhöjningstypen förekommer ofta tillsammans i kluster separerade av undervattenströsklar eller sund. Kompletta serier av alla successionstadier (flada-gloflada-glo) och högre upp av glosjöar och våtmark sammanbinds av rännilar eller bäckar i de områden som tidigare varit undervattenströsklar. Vattenvolymen och salthalten kan variera mellan årtider, och med vattenstånd och nederbörd. I Östersjöns laguner är vegetationen ofta artrik, och utgör en nyckelfunktion för livsmiljötypen, men kan variera vad gäller täckningsgrad och sammansättning. Vegetation kan saknas helt eller vara riklig både under och ovanför vattenytan och bestå av exempelvis kransalger, nateväxter, slingor, ranunkler, säv och vass. Vilka arter som påträffas beror dels på det geografiska läget i relation till Östersjöns salthaltsgradient men också på lagunens successionsstadium och lokal tillförsel av sötvatten. Storleken på en enskild landhöjningslagun beror av successionstadium och omgivande topografi, men är sällan större än 25 hektar. Östersjöns landhöjningslaguner har stor ekologisk betydelse då de utgör viktiga lek- och livsmiljöer för många fiskarter och viktiga rast- och häckningsplatser för fåglar.

Lagunliknande vikar med smalt sund förekommer främst i skärgårdsområden och kan utgöra en landhöjningslagun utan tydlig tröskel. Laguner vid rörliga kuster förekommer exempelvis längs kusterna i Skåne och Gotland. I norra Bottenviken förekommer laguner som utgör en kombination av lagun vid rörlig kust och landhöjningslagun.

Beroende på salthalten i södra Östersjön och längs Västkusten är den rotade vegetationen i kustnära laguner där naturligt mindre artrik. Det är inte ovanligt att vegetation saknas helt. Artsammansättningen i de vågskyddade lagunerna beror på graden av vattenutbyte och salthalt, men ålgräs, hårnating och axsträse kan förekomma.

Bedömning av gott tillstånd

Tillståndsbedomningen baseras på viktiga strukturer, funktioner och typiska arter i livsmiljötypen. Betydelsen av dessa kan variera mellan områden och det kan finnas ytterligare faktorer av relevans, exempelvis utifrån lokala förhållanden utöver dem som nämns här. En förutsättning för att nå gott tillstånd är att negativ påverkan upphör eller minskar. Detta betyder inte att det är ett helt opåverkat tillstånd som krävs. Däremot ska negativ påverkan som förhindrar att gott tillstånd uppnås upphöra och ibland krävs även skötsel- och restaureringsåtgärder.

Livsmiljötypen är variationsrik och vissa strukturer och funktioner är särskilt betydelsefulla för livsmiljötypen och dess möjlighet att nå gott tillstånd. Det är därför avgörande att det finns tillräckligt av dessa strukturer och funktioner. Särskilt viktiga strukturer och funktioner för livsmiljötypen laguner:

- I gott tillstånd har effekterna av fysisk påverkan ingen negativ inverkan på trösklarnas och bottenstrukturens funktion. Även strandmiljöerna har ingen eller obetydlig påverkan.
- I gott tillstånd ger vattenkvaliteten förutsättningar för livskraftiga bestånd av karaktäristiska och typiska arter. Effekterna av icke naturlig belastning i form av utsläpp och läckage av övergödande näringsämnen, olja, kemikalier och andra miljöstörande ämnen har ingen negativ inverkan på de för området typiska arterna.
- I gott tillstånd är ljusförhållandena naturliga. En naturlig ljustillgång och därmed ett naturligt siktdjup är viktigt för livsmiljötypens strukturer och funktioner. Direkt eller indirekt antropogent orsakad försämring av ljusförhållandena genom exempelvis grumling, skuggning eller ljusföroreningar av artificiellt ljus ska vara försumbar.
- I gott tillstånd har livsmiljötypen en naturligt långsam och begränsad vattenomsättning som gör att vattnet värms upp tidigt på våren. En naturligt varierande salthalt och vattendjup som inte störs av byggnationer, bryggor, utfyllnader, torrläggning, igenvallning, muddring eller liknande är viktigt för tillståndet. Även annan fysisk påverkan av mänskliga aktiviteter som exempelvis båttrafik, friluftsliv och fiske ska vara obetydlig och inte väsentligt inverka på livsmiljötypens strukturer och funktioner. Även strandmiljöerna har ingen eller obetydlig påverkan.
- I gott tillstånd är artsammansättning, arternas populationsstruktur och täckningsgrad naturligt livskraftig. Detta inkluderar för området relevanta typiska arter beroende på successionsstadium och typ.
- I gott tillstånd har främmande arter ingen negativ inverkan på livsmiljöns strukturer, funktioner och artsammansättning eller variationen av arter genom ändrade konkurrensförhållanden.

Förutsättningar för konnektivitet inom och mellan förekomster av livsmiljötypen är viktigt för att bidra till gott tillstånd både i enskilda förekomster och på större geografisk skala. Fragmentering med för få förekomster, långa avstånd eller för svåra vandringshinder mellan förekomster ger minskad konnektivitet.

Livsmiljötypens karaktäristiska och typiska arter

Arter i fet stil utpekade i enlighet med IM. B=Boreal region, K = Kontinental region.

Taxonid (enligt Dyntaxa)	Vetenskapligt namn (enligt dyntaxa)	Svenskt namn (i parantes saknar svenskt namn)	K-art	T-art	Region (T-art)
<i>Alger</i>					
225236	Chara aspera	borststräfs	K-art	T-art	B, K
322	Chara baltica	grönsträfs	K-art	T-art	B, K
325	Chara canescens	hårsträfs	K-art	T-art	B, K

326	Chara connivens	tuvsträrfse	K-art		
329	Chara horrida	raggsträrfse		T-art	B, K
334	Chara tomentosa	rödsträrfse	K-art	T-art	B, K
232759	Fucus vesiculosus	blåstång		T-art	B, K
913	Lamprothamnium papulosum	axsträrfse	K-art	T-art	B, K
1566	Tolypella nidifica	havsrufse	K-art	T-art	B, K
233183	Vaucheria dichotoma	svartskinna	K-art	T-art	B, K

Blötdjur

218308	Abra alba	vit pepparmussla	K-art		
--------	------------------	-------------------------	-------	--	--

Fiskar

206120	Alburnus alburnus	löja		T-art	B, K
206117	Blicca bjoerkna	björkna		T-art	B, K
102608	Carassius carassius	ruda	K-art		
2001986	Cyprinidae	karpfiskar	K-art		
206139	Esox lucius	gädda		T-art	B, K
206151	Gasterosteus aculeatus	storspigg		T-art	B, K
206197	Gymnocephalus cernuus	gärs		T-art	B, K
102137	Leuciscus idus	id		T-art	B, K
206198	Perca fluviatilis	abborre		T-art	B, K
6039902	Platichthys flesus	skrubbskädda		T-art	B, K
206211	Pleuronectes platessa	rödspätta		T-art	B, K
206162	Pomatoschistus microps	lerstubb		T-art	B, K
206163	Pomatoschistus minutus	sandstubb		T-art	B, K
206152	Pungitius pungitius	småspigg		T-art	B, K
206135	Rutilus rutilus	mört		T-art	B, K
206199	Sander lucioperca	gös	K-art	T-art	MB
206134	Scardinius erythrophthalmus	sarv		T-art	B, K
206247	Scophthalmus maximus	piggvar		T-art	B, K

Fåglar

100134	Hydroprogne caspia	skräntärna, födosök		T-art	B, K
102618	Sterna hirundo	fisktärna, födosök		T-art	B, K
102619	Sterna paradisaea	silvertärna, födosök		T-art	B, K
100133	Sternula albifrons	småtärna, födosök		T-art	B, K
100135	Thalasseus sandvicensis	kentsk tärna, födosök		T-art	B, K

Kärlväxter

221611	Callitriche hermaphroditica	höstlänke	K-art	T-art	B, K
222389	Ceratophyllum demersum	hornsärv	K-art	T-art	B, K
221524	Elatine hydropiper	korsslamkrypa		T-art	B
221527	Eleocharis acicularis	nålsäv		T-art	B, K
222434	Eleocharis parvula	dvärgsäv	K-art		
220532	Isoetes echinospora	vekt braxengräs		T-art	B, K
221590	Isoetes lacustris	styvt braxengräs		T-art	B, K
219572	Lemna trisulca	korsandmat	K-art	T-art	B
220808	Limosella aquatica	ävjebrodd		T-art	B
220832	Myriophyllum alterniflorum	hårslinga		T-art	B, K

223346	Myriophyllum sibiricum	knoppslinga		T-art	B
223347	Myriophyllum spicatum	axslinga		T-art	B, K
223348	Myriophyllum verticillatum	kransslinga		T-art	B
219579	Najas marina	havsnajas	K-art	T-art	B, K
219733	Phragmites australis	vass	K-art		
1904	Potamogeton friesii	uddnate	K-art	T-art	B
219593	Potamogeton obtusifolius	trubbnate	K-art	T-art	B
219595	Potamogeton perfoliatus	ålnate	K-art	T-art	B
219598	Potamogeton pusillus	spädnate	K-art	T-art	B
224928	Ranunculus baudotii	vitstjälksmöja	K-art	T-art	B, K
222893	Ranunculus circinatus	hjulmöja		T-art	B, K
222894	Ranunculus confervoides	hårmöja		T-art	B
219604	Ruppia maritima	hårnating	K-art	T-art	B, K
219603	Ruppia spiralis	skruvnating		T-art	B, K
219588	Stuckenia filiformis	trådnate	K-art	T-art	B, K
219594	Stuckenia pectinata	borstnate	K-art	T-art	B, K
220604	Subularia aquatica	sylört		T-art	B
219614	Zannichellia palustris	hårsärv		T-art	B
30	Alisma wahlenbergii	småsalving		T-art	B

Ryggradslösa djur

1013001	Brachionus	(hjuldjur)	K-art
---------	-------------------	-------------------	-------

Arter i fet stil utpekade i enlighet med IM

Gränsdragning mot andra livsmiljötyper

- Laguner (1150) avgränsas mot land vid högvattenståndslinjen, men i förekommande fall för glom av högsta vattenståndet.
- Smala Östersjövikar (1650) förekommer endast i marin Östersjöregion, har undervattenströskel och är generellt djupare än laguner (1150). Vattnet kan därmed vara skiktat i gradienter (DG Environment, 2013).
- Stora vikar och sund (1160) saknar oftast trösklar och har en högre vattenomsättning än laguner.
- Laguner (1150) har till skillnad från limniska livsmiljötyper en tydlig påverkan av havsvatten. Parametrar som påvisar detta är vattnets salinitet eller vegetationens artsammansättning.

Laguner (1150) i det sena landhöjningsstadiet glo kan i sällsynta fall överlappa med kransalgssjöar (3140)

- Älvar och åar kan mynna i estuarier (1130), inte i laguner (1150).
- Laguner ingår ej i estuarier (1130)
- Laguner kan mot havet överlappa med vikar och sund (1160) och upp mot land med exempelvis dynvåtmarker (2190) .

- Livsmiljötypen kan i delar bestå av flera olika successionsstadier separerade med trösklar som tillsammans utgör en sammanhängande förekomst.
- Hällkar ingår inte i livsmiljötypen.
- Förflada som utgör det första successionsstadiet till lagun ingår inte i livsmiljötypen, inte heller det sista successionsstadiet glosjöar som utgör en limnisk livsmiljö.

Hot och påverkansfaktorer samt åtgärder för bevarande

Hot och påverkansfaktorer

Betydelsen av olika hot och negativa påverkansfaktorer kan variera och det kan finnas fler utöver dem som nämns här. Inverkan kan vara direkt om påverkan sker inom den aktuella livsmiljötypsförekomsten, eller indirekt om den sker i intilliggande områden och exempelvis påverkar lokalklimat eller hydrologi. Landbaserad och ibland fjärran verksamhet, som till exempel utsläpp från industrier och markanvändning eller effekter av fiske, kan ha stor påverkan på tillståndet i marina livsmiljötyper. I marin miljö samverkar flera olika påverkanstryck kumulativt vilket leder till förlust av ekologiska strukturer och funktioner vilket påverkar livsmiljötypens (typiska) arter och dess interaktioner och därmed långsiktiga bevarande negativt.

Goda förutsättningar för bevarande går oftast hand i hand med liten påverkan från mänsklig verksamhet. Flera och olika påverkansfaktorer kan tillsammans ge kumulativa effekter som påverkar livsmiljön. I takt med att påverkan ökar minskar oftast förutsättningar för naturvärden och åtgärder behövs för att reducera negativa effekter.

Följande är exempel på hot och negativ påverkan mot livsmiljötypens och dess arters ekologiska behov:

- Förändringar som bidrar till försämring av livsmiljötypens förutsättningar genom direkt eller indirekt fysisk påverkan eller förlust av livsmiljötyp. Exempel på sådana aktiviteter är påverkan på vattenutbytet genom kanalisering, muddring och bortgrävning av trösklar, igenvallning, övertäckning, utfyllnad och torrläggning. Olika typer av exploatering, även strandnära och på land, såsom byggnationer och kabeldragning kan generera denna typ av negativ påverkan.
- Försämrade och dålig vattenkvalitet i livsmiljötypen genom tillförsel av övergödande eller miljöstörande ämnen som miljögifter från antropogena punkt- eller diffusa källor från industri, sjöfart (inklusive oljespill), vattenbruk, jordbruk, skogsbruk, reningsverk, enskilda avlopp eller annan infrastruktur och övriga relevanta mänskliga aktiviteter i eller utanför livsmiljötypen. Försämrade vattenkvalitet påverkar artsammansättningen och kan orsaka syrebrist.
- Kommersiellt fiske och husbehovs- eller fritidsfiske kan om fisketrycket påverkar populationer göra så att artsammansättningen i livsmiljötypen och ekosystemet förändras. Även annat utnyttjande av arter genom jakt eller skörd som förändrar den naturliga artsammansättningen kan utgöra ett hot.
- Utsättning och spridning av främmande arter som påverkar den naturliga artsammansättningen.

- Förändrade ljusförhållanden genom exempelvis skuggning, grumling och sedimentation eller brunifiering av vattnet orsakat av exempelvis erosion, muddring, båttrafik (svall och upprivning genom propellrar), fiske eller som en effekt av övergödning vilken kan orsaka en förändrad artsammansättning. Förändrade ljusförhållanden kan även orsakas genom tillförsel av artificiellt ljus.
- Klimatrelaterade förändringar av livsmiljötypens ekologiska förutsättningar för dess karakteristiska och typiska arter.

Bevarandeåtgärder

Bevarande- och skötselåtgärder kan behövas för att långsiktigt upprätthålla eller återställa livsmiljötypens strukturer, funktioner och typiska arter. Betydelsen av olika åtgärder kan variera och det kan finnas fler utöver dem som nämns här. Vid bevarandearbetet måste det enskilda områdets förutsättningarna beaktas.

Följande är exempel på bevarandeåtgärder som kan krävas för att motverka, minimera och/eller eliminera pågående påverkansfaktorer och framtida hot mot livsmiljötypens ekologiska behov. Vilka åtgärder som krävs och i vilken omfattning behöver bedömas i det enskilda fallet. Planering och genomförande bör ske samlat utifrån ett avrinnings- och kustområdesperspektiv. Åtgärder för att bevara, förbättra och återställa livsmiljötyper i kustvatten- och havsmiljön behöver ofta genomföras utanför och ibland på stora avstånd från livsmiljötypen, inte sällan som passiva åtgärder eller aktiva landbaserade åtgärder.

- Minimera fysisk påverkan och risken för negativa effekter och eventuell förlust av livsmiljötypens strukturer, funktioner och artsammansättning. Begränsa och undvik i möjligaste mån kanalisering, muddring och bortgrävning av lagunens tröskel och botten. Minimera och undvik även övertäckning, utfyllnad, torrläggning och andra typer av exploatering i livsmiljötypen som kabeldragning och byggnationer inkluderat även strandnära på land. Inför åtgärder som bevarar, återställer eller restaurerar livsmiljötypens strukturer och funktioner.
- Minimera tillförsel av miljöstörande ämnen, till exempel miljögifter, från både land och vatten i sådana koncentrationer som kan försämra vattenkvaliteten i livsmiljötypen. Dessa ämnen kan komma från punktkällor eller diffusa källor som industrier, täkter, avlopp, sjöfart och annan infrastruktur men också på grund av pågående markanvändning även i närområdet. Åtgärder mot tillförseln behöver ofta ske utanför livsmiljötypen både i havet utanför och på land exempelvis genom att begränsa utsläpp från båt- och fartygstrafik och lägga igen diken.
- Begränsa tillförsel av antropogena övergödande ämnen och av organiskt material som kan leda till ökad produktion och utbredning av syrefria botten. Åtgärder mot tillförseln behöver ofta ske utanför livsmiljötypen.
- Bevara och återställ naturliga ljusförhållanden genom att minimera riskerna för skuggning och grumling, samt sedimentation orsakat av exempelvis byggnationer, erosion, båttrafik (svall). Även grumling indirekt som effekt av övergödning eller brunifiering. Begränsa och minimera tillförseln av artificiellt ljus.

- Minimera om möjligt eller begränsa effekterna av undervattensbuller och antropogent inducerad störande vågverkan (svall) i livsmiljötypen från exempelvis båt- och fartygstrafik, militär verksamhet, sprängning och pålning, sonar, seismik.
- Inrätta formellt områdesskydd med tydliga bevarandemål och föreskrifter för att minimera störning på livsmiljötypens bevarandevärden från olika mänskliga aktiviteter, inklusive friluftsliv.
- Införa nödvändiga fiskebegränsningar och andra restriktioner för ett långsiktigt hållbart uttag av arter.
- Förhindra utsättning och spridning av främmande arter. Bekämpning av redan etablerade främmande arter. Inte tillåta utsättning av genotyper som inte finns naturligt i området.
- Tillse att det finns förutsättningar för konnektivitet och fria vandringsvägar till anslutande områden.

Övrigt om livsmiljötypen

Relation till andra klassningssystem enligt Interpretation Manual (IM)

Palaeartic habitats:

class 21 coastal lagoons - Saline or hypersaline waters of the vicinity of the oceans and their connected seas, often formed from sea inlets by silting and cut off from the sea by more or less effective obstacles such as sand or mud banks.

Listade är: 21.1 Sea-connected lagoons 21.2 Isolated lagoons 21.3 Percolation pools 21.4 Silled or sluiced ponds 21.5 Coral reef lagoons " 21.6 Coastal lagoon isleuner

CORINE 91 (de Devilliers, 1991) :

23.21 *Submerged formations under Standing, vegetated brakish and salt waters* vilken inkluderar 23.211 *Tasselweed communities* och 23.212 *Lagoon communities of marine vegetation*.

Kustbiotoper i Norden: Glon och glosjöar (7.8.1.10; 7.8.2.10; 7.8.3.9; 7.8.4.8; 7.8.5.8), Flador (7.8.1.14; 7.8.2.13; 7.8.3.12; 7.8.4.10; 7.8.5.10)

Relation till eventuellt ytterligare klassningssystem

Kustnära laguner 1150 finns listad i bilaga 1 i naturrestaureringslagen.

EUNIS marine habitat classification 2022 nivå 3 anges följande vara kopplade till laguner 1150: MB12, MB33, MB42, MB43, MB52, MB53, MB63

Eunis nivå 3 listade i bilaga II, Europaparlamentets lag om restaurering av natur, som kopplade till 1150 laguner relevanta för svenska vatten: MB42, MB52, MB33, MB43, MB53, MB63.

Eunis nivå 4 listade i bilaga II, Europaparlamentets lag om restaurering av natur, som kopplade till 1150 laguner relevanta för svenska vatten: MB522, MB532, MB632.

Referenser

de Devillers, P med flera (1991) CORINE biotopes manual, Habitats of the European Community – part 2..Commission of the European Communities.

Camacho, A., Morant, D., Camacho-Santamans, A. (2025). Standing water habitats. In: C. Olmeda & V. Stanová (eds.), Technical guidelines for assessing and monitoring the condition of Annex I habitat types of the Directive 92/43/EEC. Luxembourg: Publications Office of the European Union, ISBN 978-92-68-31999-4. <https://doi.org/10.2779/8845150>

Munsterhjelm, R. (1995). The aquatic macrophyte vegetation of flads and gloes, S coast of Finland. Acta Bot. Fennica.

Naturvårdsverket (2011). laguner. Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1. NV-04493-11.
<https://www.naturvardsverket.se/4ac50a/contentassets/859b23bbe0e3491d84ba5d3763cb1544/v-l-1130-estuarier.pdf>

Nordiska Ministerrådet (2001): Kustbiotoper i Norden.

Korpinen, S., Bigagli, E., Farella, G., med flera (2025). Interpretation manual of the marine EUNIS habitats in the Nature restoration Regulation (ETC BE Report 2025/2). European Topic Center on Biodiversity and Ecosystems. Doi: 10.5281/zenodo.17963393

SLU Artdatabanken (2026). Artfakta. Hämtad 15 februari 2026. <https://artfakta.se/>